

Jüngerite au

„Kes mind teenib, seda tahab minu Issa austada,“ ütles Jeesus. Jeesust teenida ja Jumala laps olla ei ole mitte kaks isesugust asja. Üks on teise sees, ja üks on ilma teiseta võimatu. Tõsine õndsus pole mitte unistamine Jumalast, vaid on Jumala teenimine.

Do, kui ekslikud on wabest armamised selle üle, mis on ristiusk. Tuhanded kristlased räägivad ainult oma hinge päästmisest ja taewase eluaseme võitmisest. Nad piinawad end mõttega, kas nad on tõesti armu saanud; nad otsiwad kõiksuguseid tähtsusi, wotawad taewalisi häälesid ja imelikke sündmusi, tunnistuseks, et nad wõiksid Jumala armu peale kindlad olla. Aga seda pole meile mitte tõotatud. Päästmise juur ja kõikumata täht on rist K o l g a t a m ä e l. Ja kõik, kes jumalikus furbuses ja lapselikus usus sinna tulewad, wõiwad julged olla, et arm on neid wotamas.

Kui me tõesti oleme Jumala lapsed, siis ei aita weel, et meie oma hinge päästame. See oleks enesearmastus. See kristlane on hingelt haige, kes ei taha Jumala riigi ehitamistööd jõudumööda kaasa aidata, kes ei taha püha igatuse ja eneseohwerdamisega käia Jeesuse järel ning otsida ja päästa mis kadunud. Meie ei wõi mitte lahutada oma saatust teiste saatusest, sest ka nende eest on Kristus oma were walanud.

„Aga teised,“ küsis aus weretunnistaja Matamoras, kui tema wangikoja uks lahti tehti ja ta wabaks lasti. Ta ei wõinud minna, ei wõinud rõõmustada kuni ta ei teadnud milline saatus ootas teisi, kes temaga ühes wõu pärast wangi pandud.

Ta kui sina oled troostita ja lootusetu olefu wangikojast pääsnud ja Kristuse pühaks omaduseks saanud, kui astud lunastatult, wabalt igawese päielse walgusele, — ka sina pead küsima: „Aga teised? Mis wõin ma teha teiste jaoks?“

Mitte neid ei austa Issand, kes ainult wagade sõnadega Jeesust kõrgele tõstawad, waid neid, kes Jeesust teeniwad kaasinimeste hulgas. Ja et me tohime teda teenida ja aidata, see olgu m e i e f õ i g e f õ r g e m a u.

Kristus seisab meist taewa kõrgusel. Kuis wõiks ükski inimene end temaga wõrrelda, temaga, kelles on inimene ja Jumal kõige täielikumalt ühendatud? Ja mis wõib kõik meie töö tema oma kõrwal tähendada? Üksnes tema on toonud ohwri. Keegi ei wõi teda sealjuures aidata. Isegi seda mõista ei suutnud tema jüngrid. Üksipäinis käis ta kõige pimedamat teed. Ja temal üksi oli wägi

imesid teha. Kuigi ka tema jüngrid hiljem tegid imesid, siis oli see ikkagi tema jõud, mis töötas nende läbi. „Jeesus Kristus teeb su terveks,“ ütlesid jüngrid, kui nad haigeid terveksasid.

Sellest hoolimata, et ta ise ja tema töö on ainumad, lasjab ta oma töö teostamise juures ka oma jüngerid tööd teha. Nagu siis, nii ka nüüd. Ja meie peame kalliks pidama seda õnnestawat heldust, et Õnnistegija ei taha midagi teha ilma omasteta, et ta lasjab meil oma tööst osa wõtta ja annab meile osa oma auft.

Pühakirjast wõime näha, kuidas Jeesus on tarwitanud oma järelkärijaid endale abilisteks.

Jeesus palus Peetrust, et ta sõuaks kaldast piit eemale, et wõida Kenetsareti järwe kaldale kogunenud rahwahulgale rääkida. Jünger pidi mitte üksnes eemale sõudma, waid ka paati paigal hoidma, nii kaua kui õpetaja rääkis. Nii tekitas Jeesus Peetruses õnnestawa tundmuse, et ilma tema abita oleks õpetamine wõutunud wõimatuks.

— Sõnakuulelikud jüngrid wõisid weel teise suure ime juures kaasa aidata. Eks see pole liigutaw, kui Jeesus wiietuhande nälgase juures küsis: „Kust wõtame leiba, et kõik jaoksid?“ Näib nagu ei jaoks ta mitte üksi. Kui helde on see tema poolt, et ta jüngerite märguannet tähele paneb, kes temale wiieft odraseiwast ja kahest kalast kõnelesid! Ja ta käsib oma jüngerid, et nad jaoksid rahwa korralikult istuma, jagaksid toidu kätte ja pärast koguksid raasukesed.

Isegi wiimisel wõl wõttis Jeesus kolm jüngrit kaasa Ketsemane aeda. Mitte, et need näeksid ainult tema walu; ei, nad peawad teda ka aitama! Tema hääles kostis paluw toon kui ta ütles: „Jääge siia ja walwake minuga!“ Näib, nagu ei jaoks ta muidu läbi.

See kõik oli ettevalmistuseks teenistusele, mis ta pärast ülestõusmist neilt nõudis. Tuba waremalt oli ta jüngeritele ütelnud, et nad saawad tegema suuremaid tegusid kui tema. Muidugi jüngrid raputasid selle ütelse puhul pead. Siiski läks see imelisel wiisil täide.

Igaüks, kellel on waimulikku arusaamist. mõistab, et see käif ei ole kustunud, kuigi jüngerite elu, kellele see käif anti, on kustunud. Ei ole olnud, ei ole ega saagi olema ühtegi Jeesuse jüngrit, kelle kohta ei käiks see käif. Sina, kes ja tahad saada Jeesuse omanduseks, pead olema Jeesuse tunnistaja sõnas ja teos. See on sinu au, sest Issand saab sind austama.

Nõudke esiti Jumala riiki . . .

„Ärge olge mitte mures oma elu pärast, mida süüa ja mida juua, ega oma ihu pärast, millega ennast riietada. Eks elu ole enam kui toidus ja ihu enam kui riided. Pange tähele lindusid taeva all: nemad ei külva ega lõika, ega pane kokku aiatahesse, ja teie taevane Isa toidab neid. Eks teie ole ole palju enam, kui nemad? Ja kes teie seast võib oma muretsemisega jatkata oma pikkust küünra võrra? Ja mis teie muretsete riiete pärast? Pange tähele lilli väljal, kuidas nemad kasvavad; nemad ei tee tööd ega ketra. Ometi, mina ütlen teile, et Saalomongi kõiges oma hülguses ei ole mitte nõnda olnud ehitud kui üks nendest. Kui nüüd Jumal rohtu väljal, mis täna on ja homme ahju wijataks nõnda ehib, kas siis mitte palju enam teid, teie nõdrausjulised? Ärge siis olge mures küsides: „Mida me sööme?“ ehk „mida me joomme?“ ehk „millega me riietume?“ Sest kõike seda taotavad paganad. Teie taevane Isa teab ju, et teie seda kõike vajate. Ent nõudke esiti Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi. Ärge siis mitte olge mures homse pärast, sest küll homsel päeval on muret oma ette. Igaale päevale saab küllalt omast waevast.“ Mat. 6, 25—34 (S. Põllu tõlge).

Kas need Jeesuse ülitähtsad mõtted ja õpetused on tegelikult elus läbielatatavad või jäävad nad paljaks ilusaks kättesaamatuks eeskirjaks? Kas on inimesel võimalik end täiesti usaldada Jumala hoole? Kas suudab inimene omad mured weeretada tema peale ja oodata kuni ta kõik hästi toimetab?

Kindlasti! Jeesus pole ial rääkinud ainult ilusaid kättesaamatuid sõnu, waid on rääkinud inimestele tõdesid, mida nad ka suudavad läbi elada.

Need Jeesuse sõnad on aga ainult usklikutele räägitud, ja ainult tõeline usklik elab neid läbi. Uskmatu loodab inimese wäe ja võimu peale, usklik aga toetab ja loodab sealjuures Jumala peale.

Usklikul inimesel on kindlasti rohkem mõtelda elu peale, kui uskmatul. Usklik peab oma tööd ja ettevõtteid alati vaatlema Jumala sõna walgel ja nii mõnigi kord loobuma mõnestki ettevõttest, kui see ei käi kokku Jumala sõnaga. Ja kõige selle juures ta ei pea ühtegi raskust ülepääsmatuks, kui ta usub Jeesuse sõnadesse.

Inimene, kes tunneb Jumala tõtt täies wäärtuses, ei pea kunagi raskusi ülepääsmatuks. Ta teab, et maiseid asju antakse talle pealegi, kui ta nõuab esiti Jumala riiki ja tema õigust. On tõesti inimlik, Jeesus ütleb paganlik, nõuda enne maiseid asju ja siis alles Jumala riiki. Jeesus nimetab sellist tegu usunõtruseks.

Ma olen kohanud inimesi, kes võivad kõigis oma muredes Jumalale lootes ikka rõõmsad ja õnnelikud olla. Nad astuvad julgesti edasi ja ütlevad usus: „Küll tulevad paremad ajad!“ Ja Jumal on neid wiinud edasi päewast päewa, nädalast nädalasse, kuust kuusse ning aastast aastasse. Ja kui olen siis ühes nendega tagasi waadanud käidud teed, siis peame üheskoos tunnistama: „Kõik on pealegi antud...“ Siis hida täitub tänuga ja weel juurim usaldus on hinges selle Issanda vastu, kes on seni edasi aidanud.

Tõesti, Jeesus ei rääkinud asjata neid juuri sõnu ja õilsaid mõtteid. Igal usklikul on eesõigus läbi elada ja tunda kui hea on meie Jeesus. Neid läbi elada on aga waja kindlat usku ja usaldust.

Paulusel oli sellist usku. Kuulge teda: „Mina ei ütle seda mitte waeuse pärast; sest ma olen õpinud rahul olema sellega, mis mul on. Mina oskan olla kehv ja rikas, ma olen kõigega ja kõigis oludes harjunud: olema sõnnud ja olema näljas, elama külluses niihästi kui punduses. Mina suudan kõik Kristusel, kes mind teeb wägewaks.“ Wilippi 4, 11—13.

Kui üks inimene on seda suutnud, siis võib seda iga teinegi suuta. Kui keegi on roninud kuusagilt üle kõrge müüri ja jäljed näitavad, et ta on suutnud seda teha, seda julgemini keegi teine läheb sama teed.

Adventuslikul on palju mõtlemist oma olemasolu pärast. Ei saa vastu võtta iga teenistust rahupäewa pärast, ei saa teenida igas kohas toitumise pärast, — iga amet ei kõlbagi adventuslikule. Mida teha? on nii mõnegi küsimus. Nii mõnedki on olnud uskmatud Jeesuse sõnadesse ja on oma usu ära annud leiva ja riiete eest, ja on seda tegu hiljem wäga kahetsenud, kuna teised on usus edasi läinud ja Jeesuse sõnade tõdenemist kogunud.

Kaas mõitleja, ära kahtle Jeesuse sõnade üle. Usu ja astu julgesti edasi, siis näed, et aineline elu wajasused antakse sulle pealegi. Nõua aga Jumala riiki ja tema õigust. Nõua seda oma hingele ja oma kaasinimestele. Ela läbi tõe ja kuulsust, ole tru Jumalale oma annetes ja kümnises, ära lahku hingamispäewa tõest ajaliku elu pärast, usu kindlasti Jeesuse armu sisse, siis näed pea, et kõik on sulle pealegi antud.

„Mina olen Kristusel risti löödud. Ent nüüd ei ela mitte enam mina, waid Kristus elab minu sees. Ja mida ma nüüd elan lihas, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja iseenele andnud minu eest.“ Gal. 2, 20.

Siin on juur ust ja lootus, mis oli Paulusel Kristusesse. Mina olen jurnud ja Kristus elab minu sees... Kui kellegi sees elab Kristus, siis usub ta ülal mainitud Kristuse sõnu ja ta elab neid läbi.

Olgu meil selline ust ja usaldus. „Weel üks pisut palehigi, weel üks pisut piisraidki...“ Ufus edasi, lootuses ja rõõmsas meeleolus Jumalasse, sest pea tuleb Jumala riik, kus võivad need elada, kellel oli usku Jeesuse sõnadesse.

Ed. Mägi.

Igavikumõtted

„Tõlke oma filmad üles ja vaadake!“

Inimene on oma loomult maine olemus. Tema mõtted ja waated keerlevad peaaegjalikult maisete asjade juures. Tema eilsed läbielud, tänased kohustused ja toimingud ning mõtted ja mured hõltsid eest rõhuvad teda nii, et ta ei näe kaugemale kui oma ümbrusesse. Mida võimsamalt me lubame elul end kaasa kiskuda, seda tugevamalt oleme köidetud kõige maisse külge. Kuigi iga inimene tunneb oma hinges igatsust millegi parema, ülemama poole, ta siiski ei leia teed kõrgemale. Vihalikud filmad on tumestatud kas eluraskusest või maisete asjade võlulust. Kõrd omandatud waated ja harjumused on tugevamad kui hingeline tung ülespoole. Tundes end paratamatult maisete mõjude meelevaldas alistutaksegi valitsevatele olufordadele. Olakse ükskõikne elu enda ja ka selle lõppihi kohta. Jumalal on oma rahva jaoks kindel eesmärk ja plaan, kuidas ta neid sellele aitab. Waja ainult end wabastada maisse ümbruskonna mõjust ja waadata waimusilmadega kõrgemale ja kaugemale. Jumal ütleb igale elutee lõpu järele küsijale: „Tõlke oma filmad üles kõrgesse ja waadake!... Mispärast ütled ja: Minu tee on Jehoowa eest warjul ja minu kohus läheb mu Jumalast mööda!“ (Jees. 40, 26. 27.) Tuleb õppida waatama ülespoole; waja panna tähele hääli, mis kostawad läbi maisse müra igawestelt kõrgustelt.

Wanaaegsed usumehed tundsid teed pimedusest walguse poole. Juba Taawet ütles enda kohta: „Ma tõstan oma filmad üles mägede poole, kust mu abi tuleb.“ „Ma tõstan oma filmad üles sinu poole, kes ja taewas istud.“ Laul 121, 1; 123, 1. Prohwetid on näinud aastatuhandeid ette Jumala töotuste täitumist. Piileam ütles Kristuse esimehe tulemise kohta: „Ma näen teda, aga mitte nüüd; ma waatan tema peale, aga mitte ligidalt.“ 4. Moos. 24, 17. Tema nägi Jumala plaani täide läinud tõsiasjana, kuigi see tegelikult sündis alles aastasadu hiljem. Wana Simoni sõnad tõendawad selle sündmuse täitumist, mis Piileam kaugelst nägi. Ta ütles: „Nüüd lasjed sina oma sulase rahus ära minna oma sõna järele, sest mu filmad on ju õnnistust näinud.“ Luuk. 2, 29. 30.

Abrahami kohta ütles Kristus ise: „Abraham, teie isa, sai wäga rõõmsaks, et ta minu päewa pidi nägema ja ta nägi seda ja oli wäga rõõmus.“ Joh. 8, 56. Üle aastasadade nägi Abraham Kristust maailma tulewat inimsoo lunastajana, ja ta rõõmustas selle üle.

Ka Moosel oli teraw waimusilm. Jumal wabastas tema läbi Egiptuse orjusest. Mooses ei lastnud end mõjutada „waraa tütre pojale“ kuuluwatest eesõigustest, sest ta waatas taumise peale. Tema waimusilmad olid selged. Ta ei kartnud waraa wiha ega kohkunud teda ümbritsewast hädasohtudest, lootes Jumala abile ja olles „julge see peale, keda ta ei näinud (lihaste filmadega), otsegu oleks ta teda näinud.“ Gebr. 11, 27.

Paulus kirjutas meile kangelastest, „kes on usu läbi kuningriigid ära wõitnud, õigust teinud, töötused kätte saanud, lõukoerte juud kinni pannud, tule wäe ära kustutanud... nõtruses rammu saanud...“, ja teistest, kes küll usujilmadega nägid Jumala plaani täide minemat, mis omal ajal pidi tõdenema, aga ise ei elanud selle ajani, ja nõnda „ei ole neid töötusi mitte kätte saanud, waid nemad on neid kaugelst näinud ja nende peale julged olnud ja neid teretanud ja tunnistanud, et nemad olid wõõrad ja majalised maa peal.“ Gebr. 11, 33. 34. 13.

Mida lähemale jõuab Jumala plaani täide mineku aeg, seda selgemaks muutub uskliku pilk sellega ühenduses olevate sündmuste kohta. Ilmutamise raamat on just selleks kirjutatud, et Kristus „oma sulastele pidi näitama, mis nõb dasti pidi sündima.“ Ilm. 1, 1. Tutwunedes sellega muutub Jumala töotuste üldpilt aina selgemaks. Siin ei ole tegemist enam mingisuguste umbkaudsete kirjeldustega, waid Jumal on seda oma sulastele pilklikult näidanud. Johannes kirjutas: „Ja ma nägin uut taewast ja uut maad.“ Ilm. 21, 1. See ongi meie elutee lõppiht. Selle poole waatas juba Abraham omal ajal. Ka Mooses nägi seda linna. Jeesaja nägi usklikke kõikidest rahwastest loguwat Jumala juurele õhtu-öömaajale. Paulus ülistas uut maad wabaduse-

maana, ja Johannes nägi Jumala linna ja kirjeldas seda selleks, et ka meie võiksime seda näha.

Meie pill libiseb üle inimajaloo selle võitlus- tega, üle viimseaja suurte sündmuste, üle tuhandeaasta riigi tema eellugudega, me kuuleme võim- jatest võitlustest valguse ja pimeduse vahel, Ju- mala Poja ja selle maailma würsti vahel, usus me näeme Kristuse tulekut, furnute ülestõusmist ja viimset kohut. Alles kõikide nende sündmuste ta- gant paistab uus taevast ja maa, kus asub uus Jeruusalemm. Rahvahulgad, kes on tulnud suu- rest wiletsusest, kogunewad kokku Jeruusalemma, oma jäädawasse kodusse.

„Kes ära võidab, peab kõik pärima.“ Kes

ennast ja maailma ära võidab, kes lasseb end võita Kristuse sõnast, see pärib kõik, see teab kuhu tema elutee teda viib ja milleks ta elab.

Tee sellesse Jumala linna läheb läbi ras- kuste, kuid need kõik unustatakse. Siinne elu on ettevalmistus, alles seal algab tõelik elu; siin on tee algus, seal aga elutee lõppsiht. Et meie ei astuks walesuunas, selleks peame vaatama kau- gele ette, vaatama Jumala linna poole, uue maa ja taewa poole, vaatama wäsimatult selle sõnasse, kes ütleb: „Waadake minu poole ja laske endid ära päästa, kõik maailma otsa rahwas, sest mina olen Jumal ja ei ükski muu.“ Jees. 45, 22.

M. B.

Siitsaadik on Jehoova meid aidanud

„Waata, ei see tuku ega uinu, kes Iisraeli hoiab!“

Nii kõneles wanaaja kogudus oma Jumalast. Oli juur eesdigus tunda oma elus kõigewägema käsiwart. See tundmine tegi nad julgeks ja wabaks. Nad ei kartnud, sest nende üle wal- was film, mis kunagi ei uinunud!...

Jumala waltwaw film ja kaitsew käsi on ol- nud ka wiimase rahwaga. Me võime tunnistada: Waata, ei see tuku ega uinu, kes adventrahvast hoiab! Selline usk ja teod selles usus austawad Jumalat. Kas sa ei tunne, et sinugi üle on wal- wanud tema film ja käsiwars? Kas me ei pea seda kuulutama oma kaasinimestele?

Jumala arm on see, kui tema film meid wal- wab. On palju neid, keda ei walwa enam õnnis- tuse film, keda ei kaitse enam armastuse käsi. Meid ootawad veel suuremad õnnistused, kui jääme te- ma elawateks tunnistajateks.

Kas võib olla veel suuremat eesdiguist kui jaada päästetud ja pärida igawene elu. Neid ees- digusi kasutawad kord need, kes ei heida ära ees- digusi praeguses elus. Jumal töötab, ja ta on oma armust meile annud eesdiguise olla tema kaas- tööline. Mõtlegem sellele eesdiguisele tõsiselt.

On käsil lõikustanutöö. See on tööaeg meie kogudustele. Diged jüngerid tunnewad pühalikku wajadust minna oma Meistri nimel ja töötada kuni on veel päew. Nad on selle jaoks ette wal- mistanud ja selle pärast palwetanud. Jumal näeb ka täna oma rahwa töötegijate hulka. Nad saa- wad ühise waimu ja lõpetawad üheskoos Juma- laga lõikuse töö. „Kes wilja lõikab, saab palga ja kogub wilja igaweseks eluks, et niihästi see, kes küllwab, kui see kes lõikab, ühtlasi võiksid rõõm- jad olla.“

Käesolew aasta on meile eriliseks aastaks. Teise weerandi lõpul pühitsejime 25-aastast juu-

belit 13. hingamispäewa annete toomisel. Kõlas tänu taewa poole kõiges maailmas: „Siitsaadik on Jehoova meid aidanud.“ Võisime pühitseda ka meie noorsooliikumise 30-aastast mälestuspäe- wa. Jällegi pidime ütleva: „Siitsaadik on Je- hoowa meid aidanud.“

Tänapune lõikustanutöö on kolmekümnes ter- wes maailmas. Kaaswõitlejad lähewad kõikjal vastu juubelile. Meil on veel enam rõõmu, sest meil on kahfordne juubel. 15-aastane juubel ko- dumaal, ja 30-aastane terwes maailmas. Me tahame hüüda: „Siitsaadik on Jehoova meid ai- danud.“ Laseme, et ta aitaks meid ka käesolewal wõidukäigul. Meie ei taha seista, sest Jumal on wõlaldanud meie kätte pühad tõed. Meile on täht- tis Jumala töö lõpetamine, sest siis tuleb Jeesus. „Jumala töö maa peal aga ei wõi jaada lõpeta- tud enne, kui kõik, kes moodustawad koguduse, lä- hewad tööle.“ Lunn. 9, lhf. 112.

Tehkem, kaaswõitlejad, otsuseks saawutada oma isiklik eesmärk. Jumal aidaku seda saaru- tada, siis on teil juubelirõõm!

„Tõuse, kes sa usud praegusaja tõde! Sinu ülesandeks on koguda wahendeid, et nende abil tõekuulutust wiia ka neile, kellel see pündub...“ „Üks parimaid plaane, kuidas uskmatule lähe- neda, on lõikustanutöö...“ Palwetame, õde- wennad, et Kristuse meel ja armastus tuleks meisse ja me teeksimme seda tööd suurima armas- tusega. Argu keegi jäägu seisma ükskõiksest ja tegewuseteta. „Kõigile kes on walmis tegema eri- list missjonitööd lõikustanulehtedega, tahaksin öelda: Tehke äärmisi jõupingutusi ja laske endid juhtida Pühast Waimust...“ Need sõnad Ju- mala ümmardaja poolt on ülitähtsad meile.

Siitsaadik on Jehoova meid aidanud, ja ta tahab meid aidata edaspidigi. Laseme, et Jumal töötab meie läbi.

W. Schön.

Töölise koosolekud

Septembri algul leidsid aset meie evangeeliumitöölise koosolekud Valgas. Osavõtjad olid kõigest kolmest Balti riigist. Peale selle olid külalisteks divisjoni esimees W. E. Read ja divisjoni osakondade sekretärid L. L. Babienko ja W. L. Bartlett.

Koosviibimine kestis viis päeva ja koosolekud olid päevad läbi hommikust õhtuni. Nii palju oli töölistel omavahel rääkida ja arutada. Jutlustajal peab olema usk ja kirjatumine. Ta peab läbi käima nendega, kellel ei ole usku ja neid tooma usu juure. Kui koguduseliikmed kõige tõega harjuvad, siis peab temal olema ikka jällegi anda midagi uut. Tal tuleb osa saada kõikide muredest ja küsimustest, ja siiski olla kindel. Need vajadused annavad põhjuse töölistel tulla, et oma läbielusid rääkida ja uut aratust saada.

Koosolekud olid korraldatud sõpruskoosviibimise tähe all. Meie ühendajaks oli kuulutus ja jumalik waim. Siin ei olnud käsitusel töötamisel viisid, vaid rohkem enesekasvatamine ja enesepühendamise Jumala töö jaoks.

Koosolekute kavas olid järgmised tähtsad küsimused: Jutlustamine kui kutse, jutlustaja elu ja kogemused, jutlustaja hädaohud, mida kogudus

ootab jutlustajalt, koguduse usuelu, koguduse kaastöö, meie kuulutuse põhited jne. Peaaegu igale osavõtjale oli antud rääkida lühidalt mingi küsimuse üle. Nii olid koosolekud väga mitmekesised ja kergesti jälgitavad.

Divisjoni wennad töid selgesti esile nii mõnedki tähtsad põhimõtted.

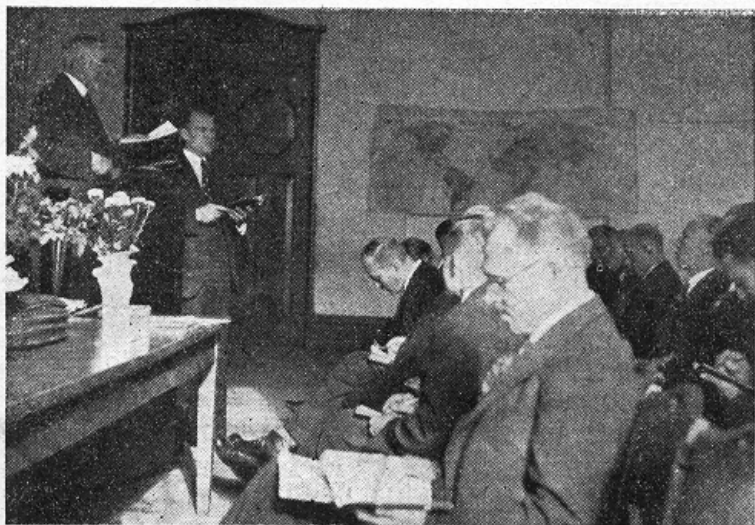
Wend Read rääkis Jumala teenri kutsest. Nimelt Johannes esines Jumalast kutsutuna. Teda ei kinnitanud ametisse ükski waimulik. Siis tuli Jeesus ja kutsus oma jüngrid. Need said hiljem apostliteks, kes panid mehed jutlustajaametisse. Paulus sai Jumala poolt kutsutud, aga ta pidi minema apostli juure ja saama kinnituse. Jumal kutsus oma ärawalitute kaudu. Jumala koguduses maksab ford. Keegi ei wõi omaette üles tõusta ja ütelda, et teda on kutsutud ja temal ei ole teistega midagi tegemist. Issand on wiimisel ajal kutsunud oma ümmardaja ja tema läbi on seatud Jumalast kutsutud mehed ametisse. Püüid kogudus walib oma ametnikud, aga walimise juures on ka General-Konverentsi esindaja. Nii see toimub apostliku korra järele.

Singamispäeval, millal ka Valga kogudus wõttis koosolekust osa, pidas wend Read kõne, rääkides meie usuelu vajadustest. See kõne on selles numbris avaldatud. Mitmes kõnes wend Read rõhutas usku, et Issand tuleb pea.

Wend Babienko rääkis kuidas tuleb kuulutada nüüd, kunas on juba nii palju kuulutatud ja kuulud aga siiski ei wõeta tõde vastu. Ta toonitas, et tuleb hedaajama kuulutust uue julguse ja selgusega kuulutada. (Sabaluki 2, 1—3.) Prohweti kuulutused on läinud täide ja meil tuleb neid ikka kuulutada. Weel töi wend Babienko selgest esile, et me oma Meistri peale waataksime nii kuidas õpilane waatab oma õpetaja kae peale kuidas tema töötab. (Laul 123, 1. 2.) See on, et me iga hommikul enesele aega wõtame palwetamise ja Jumala sõna uurimise jaoks. Me peame oma Jumala peale waatama ja kuulama, mis tema meile räägib.

Mida wend Bartlett selgitas, oli Püha Waimu and. Püha Waimu läbi saab olla meie jõud ja tugevus. Me saame Püha Waimu, kui me enast ei hoiata tagasi. Meie ei ole weel nii palwetanud nagu tarwis, ei ole nii kuulutanud nagu tarwis.

Töölise koosviibimise ajal kahel wiimasel õhtul olid awalikud koosolekud. Kuulajaid oli koanenud rohkesti. Wend Babienko rääkis teemal: Üks kari ja üks karjane. Wiimasel awalikul koosolekul rääkis wend Mägi. Ta rääkis kuidas Jumal on juhtinud ajalugu ja teinud oma töö ning kuidas ta on ka praegu kutsunud endale rahwa.

Ülal — kõneleb divisjoni esimees W. Read, temale tõlgib A. Jurkewitš
 All — eesistujad W. Bartlett, L. Babienko ja E. Mägi.

Meie usuelu vajadused

V. E. Readi kõne.

Issand kogub üle maailma oma rahva. Kõikjal on inimesi, kes pööravad südames Issanda poole. Jumal mõistab igaühe südameigatsust. Ta kuuleb meid. Temal on abi iga meie vajaduse jaoks.

On tarvis, et armastus saaks walatud meie südamesse. Armastus üksteise vastu, — see on, milles me peame andma tunnistuse maailma ees.

Peame maha panema kõige patu. Kristus tuleb hea.

Loeme Luuka 21, 31. Kristus ütleb: „Kui te näete seda sündivat, siis tundke, et Jumala riik on ligi.“ Kristus on oma tulekust rääkinud mitu korda. Seda leiame ka Beetruse, Pauluse, Johanneuse ja Jakobuse kirjadest. Nad kutsuvad üles, et oleksime valmis.

Mis on Kristuse tuleku tõendus? Mille alusel võime teada? Mat. 24, 32. loeme: „Aga viigipuust õppige tähendamissõna: kui tema oksad on juba pungas ja ajavad lehti, siis tunnete, et suvi on ligi. Nõnda ka teie, kui teie seda kõike näete, siis tundke, et see on ligi ühe ees.“ Issanda tulek on lähedal, ühe ees. Kõigi asjade ots on ligi.

Rahvad on muutunud vihaseks. Me leiame võitlused siin ja seal. Aga siiski pole mitte aeg araks jaada. Kui näeme neid asju sündivat, siis peame silmad üles tõstma.

Kas toob Kristuse tuleku ootus rõõmu teie südamesse? Kui oleme kaua kodust eemal olnud ja siis oleme koju tulemas, kas ei ole siis rõõmus tunne. Kas te armastate Jeesust? Kui te teda armastate, siis ka ootate tema tulekut. Kuidas peame teda ootama?

Jakobuse 5, 7—9: „Olge nüüd pikameelega, mu vennad, Issanda tulemisest jaadik. Waata, maamees ootab kallist maavilja, jeda oodates pikameelega, kuni ta saab warase ja hilise vihma. Olge nüüd teiegi pikameelega, kinnitage oma südameid, sest Issanda tulemine on jõudnud ligi. Urge ohake mitte üksteise vastu, vennad, et teid ei mõisteta hukka; waata, kohtumõistja seisab ühe ees.“

Nii peame hoiduma, et me ei püüaks olla üksteisele kohtumõistja. Kohut mõista, see ei ole meie asi. Kui me teise üle kohut mõistame, siis langeme ise kohtu alla.

Loeme, mis ütleb Paulus 1. Kor. 6, 1. 7: „Kas julgeb keegi teie seas, kui temal teisega on tegemist, kohtus käia ülekohutuste juures, ja ei mitte pühade juures? . . . Nüüd on ju tõesti wiga teie seas, et teie teineteisega kohtus käite. Miks teie ei kannata ennemini ülekohut.“

Me peame üksteisele andestama ja lubama, et Kristus tuleb meie südamesse ja tooks sinna armastuse. Me peame olema pikameelised tema tulemisest jaadik.

Meil on wabest raske olukord, on kitsas käes rahaga, wõdi on kodused meie vastu. Mõnikord tekib küsimus, kas tasub olla ustaw ja wõidelda. On wabest kuusatus kõike käest ära anda. Aga meile on tõotus Gebr. 11, 35—37: „Urge nüüd heitke mitte ära oma julgust, mis saab suure palga, sest kannatust lähed teile tarvis, et teie Jumala tahtmise järele tehes wõite tõotuse kätte jaada. Sest weel wäga üürilise aja pärast tuleb see, kes peab tulema, ja ei wiibi mitte.“

Ma ütlen: Issand tuleb hea.

„Aga kes usust õige on, see peab elama, ja kui keegi ära taganeb, siis ei ole minu hingel temast hea meel. Aga meie ei ole mitte nende seas, kes ära taganewad hukkasaamiseks, waid nende seas, kes usuwad hinge ärapäastmises.“

Me ei tohi oma julgust ja usaldust kaotada. Kas usute kõigest südamest, et Issand tuleb?

Kristuse tuleku lootus peab olema elaw läbielu. Me igatseme, et saame päästetud igavesse kuningriiki.

Tulewad läbikatsumised. On mitmesugused augud tee ääres, kuhu wõib sisse langeda. See pärast kästakse iseennast tähele panna ja walwata. Rumalad neitsid jäid magama just enne kui peigmees tuli. Igal pool maailmas on ükskõiksus. Üks jee haara ka meid. See püüab tungida ka meie koguduste liikmete südamesse. See pärast on aeg ärgata ja walwata. Jumalik agarus peab meid täitma. Inimesed muutuwad ükskõikseks hingamispäewa pidamises, algamises ja lõpetamises; on ettevaatamatud kõneluses ning hooletud koostäimises ja palwetamises. Jätakse hooletusse perekonna palwus. Ei alata hommiikul tööd palwega, sest tõustakse hilja ja nii on aega ainult riietumiseks, kuid ei ole aega Jumala sõna ja palwe jaoks. Südamel pole joowi ka Jumala töö jaoks. Mõned ei ole ka ustawad kümnises. Kui walmistad Kristuse tuleku vastu, miks ei maksa siis kümnist? See on rõõwimine Issandalt. Issand ei saa sind siis pidada sõnakuuljaks. Mitaks Issand meid wabaneda ükskõikuse needusest.

Meile on hädaoht kui meie mõtleme, et Issand wiibib tulla. Kristus ütleb: „Aga siis jee kuri sulane mõtleb oma südames, et minu isand wiibib tulla, ja hakkab oma kaashulaseid peksma.“ Milline wõitlus jee on? Jeremia ütleb 18. ptk. 18. j., et tema vastu tõusti ja öeldi: „Tulgem, ja

pekskem teda keelega, ja ärgem pangem tähele ainustki tema sõna." Pekskem teda keelega! Koguduses leiduvad mõningad furjad julajed, kes pekstawad teisi keelega. Lemitawad waletateid. Kuulewad midagi ja räägivad mõtlemata edasi. See on halb asi. Selle kohta on palju räägitud Piiblis ja Tunnistustes. Issand mõistab keelefandmise hukka. See ei pea pühade juures esile tulema.

Et mõiksime oma patud tunnistada, selleks peab olema tõeline meeleparandus, jumalik furbus patu pärast. Kes tunneb tõelist kahju, see pöörab. Mõned tunnistawad ja ütlevad, et temal on kahju. Kuid kas tal on kahju sellepärast, et ta on eksinud, või et tema eksimus on tulnud ilmsiks. Siis kui on arastatud, siis ollakse sunnitud awaldama, et on kahju. Aga peab olema furbus patu pärast.

Ma olen näinud inimesi, kes on tõest ära langenud. Nad on teisi keelega peksnud, teise peale halba rääkinud. Mõni ütleb, et ta andestab, aga jiiski ei unusta. Kas teie tahate, et Issand ka teile nii teeb?.. Issand ütleb, et ta andestab ega taha enam meele tuletada. Ta andestab ja heidab meie patud nagu kõige jügawama mere põhja. Meid on kästus paluda: „Anna meile andeks meie wõlad kui ka meie andeks anname oma wõlglastele.“ Kui aga mina ei anna andeks, mis peaksin ma paluma, et Issand minuga teeks? Kui me ei andesta, siis ka tema ei andesta. Me peame libedad tunded teiste wästu oma südamest ära panema.

Ma olen mõelnud Issanda eelhoollisuse peale. Ta tahab, et me anname enese temale, walmistaksime end ette ja oleksime walwel. „Igaüks kellel on seejinane lootus, see puhastab end, nõnda kui tema puhas on.“

See on ülim eesmärk olla tema jarnane. Mõtleme selle peale kui wäärt me oleme, milline juur

töö peab saama weel tehtud meie südames. Mida lähemale Jumalale saame, seda enam näeme oma südame furjust. Jumala walguse kiired awastawad meie südames patuplekid, me näeme patu olemust, milline furi asi ta on. Tõuseb küsimus, kas saame armu.

Johannese läbielu on annud minule julguse. Johannes oli noormees, kui tuli Jeesuse juure. Ta oli kaswanud üles ebasoodsas õhkkonnas. Tema isa oli farm ja wali. Ja tema iseloom oli samajugune. Teda hüüti „pikse pojaks“. Jeesus jaatis ta wälja. Aga kui rahwas ei tahtnud teda kuulata, siis ta tuli tagasi Jeesuse juure ja küsis, mis ta peab nende inimestega tegema, kas paluma neile tuld taewast. Tema südames ei olnud weel armastust. Niijugune toormaterjal oli siis Jeesuse käes. Aga kui Johannes hakkas waatlema Kristust, siis ta muutus. Ta lubas, et Jeesus wõis temale awaldada mõju. Tema muutus armastusriffaks jüingriks.

Nii ka meie ei peaks saama araks, waid peame lubama, et Kristus wõiks meie sees elada ja meid muuta. Me oleme siin koos koguduseliikmed ja ewangeeliumitöölised. Me teame, et Issand tuleb pea. Me tahame tema tulekuks endid ette walmistada. Katsume endid läbi, kas oleme olnud hooletud palwes, kooskäimises, kümnises, kas oleme oma wendi peksnud, kas oleme lubanud tulla maailma oma südamesse. Kui keegi on siin, kes tunneb oma südame jügawust, et on läinud kõrwale, on olnud hooletu ja lubanud mõnejugul patul oma südant wallutada, kas ja ei tahaks tulla palwes Issanda ette ja jeda andeks paluda. Ma olen rõõmus, et Issand armastab meid, ja ta igatseb, et tuleme südamest tema juure. Teie igatsete jügawat läbielu, ja et minewiku puudused saaksid wõidetud. Palvetame selle pärast. Astume selleks jammu. Kui palume wõitu, siis Issand on ka walmis jeda andma.

Misjonikoolis algas õppetöö

Meie kool tähistas oma õppetöö algust waimuliku aktusega 20. okt. j. a. Merepuiestee palwelas.

Kohal wiibisid peale koolipere arwufas hull õdejid-wendi ja lastewanemaid. Kõnelesid liidu esimees, kooli juhataja ja usuteaduslike ainete õpetaja. Aktust kaunistasid joolo-ettekanded endisest õpilastest.

Liidu esimees E. Mägi oma kõnes ütles kokkuwõdetult järgmist: „Täna siia kokku tulles Advent-usuühingute Usuteaduse Kooli awamisaktusele walisin oma kõne firjakohaks meie Suure Õpetaja kutse: „Wõtke eneste peale minu ike ja õppige

minust, et mina olen tajane ja südamest alandlik, siis leiate teie hingamise oma hingedele!“ Usuteaduse Kool on waimulik kool. Kuigi õpetame ka üldhariduslikke aineid, siis jääb kooli põhitooniks: „Õppige minust“. Mida tahab see Suur Õpetaja õpetada meie armijas, wäikestes koolis? Õppige minust, et mina olen tajane ja südamest alandlik... Inimesed wõiwad õppida palju, kätte saada kõrgeid aukraade, aga see ei rahulda neid, neil puudub hingerahu, see kõik on „tühi töö ja waimu närimine“. Õppides suurelt Õpetajast leiame hingamist oma hingedele. Käies tema koolis õpime tundma iseennast. Jumala

Waim walgustab inimsüidant sedawõrt, et ta wõib tunda iseennast. Olles jõudnud iseenda tundmisele jõuab ta ka weendumisele, et inimene ilma Kristusega ei suuda midagi, ainult Tema läbi wõib ta káia õiget eluteed, teed, mis wiib hingamisele, rahule. „Samajugune meel olgu ka teie sees, mis oli Jeesuse Kristuse sees“ (Wil. 2, 5). Milline oli Jeesuse meesus? Mõndlikkus, armastus, heatahtlikkus, kannatlikkus, otsekohesus, enesefalgamine, ustamus. Oppige minust! Ta wõis seda öelda, kuna ta ise oli seda, mida ta õpetas. Wõiksite meiega olla seda, mida me õpetame! Eburikkaks õppimiseks wajawad õpilased: tahtlikkust, õppehimu, nagu oli seda Marial istudes Jeesuse jalgade ees. Nad peawad loobuma asjust, mis takistawad õppimist, olema püüwad kuni jõuawad eesmärgile, peawad õpitut praktiliselt läbi elama. „Olge mitte ainult sõna kuuljad, waid ka tegijad.“ Wõiks meie Nõuteaduse Kool olla tõeline Jeesuse kool.

Koolijuhataja R. Winglas ütles: Juba kolmandat aastat ilmuwad neisse ruumidesse õppemiselised noored, kolmandat aastat algame koolitööd. Algaw õppeaasta erineb aga eelmistest, sest töö on suurem ja wastutusjed suuremad. Mida tahame saavutada sel õppeaastal? Igauks ijilikult ja kui kool? Kool on ettevalmistus elu jaoks, et wõiksite olla wõimelised kandma elu wastutusi. Kuna oleme ümbritsetud tegelikust elust, peame ka ostama õieti elada. Mida rohkem õpime, seda enam peame ostama toime tulla eluülesannetega. Kool püüab teha ses suhtes parimat: kaswatada kõhwalikke kodanikke seltskonnale, aga weel enam ette valmistada inimesi igawese elu jaoks. See on meie suurim eesmärk. Tjeloomud peawad saama wäärtuslikuks igawikule. Kuidas hoiab noor inimene oma teeraja puhta? (Paul 119, 9.). Kuidas wõib ta elada kõlbeliselt? Kui Jumal on tema teeraja walguis. Seepärast ongi Piibel meie peamine õppeaine, Jumala Sõna meie kooli aluseks.

Wäliste tingimustega arwestades ootab meid kõigiti hea kooliaasta. Sead ruumid, head wõimalused jne. Peame ka ise olema edukamad. Lõpetades klassi püüame jooritada riiklikud eksamid. Selleks tuleb aga tõsiselt töötada, olles weendumud eesmärgi saavutamises. Töötame ühise perena, ühises armastuses ja arusaamises. Seesmine soovus aitab meid üle kõigist raskustest, aitab meid õieti üksteist mõistma. Õpilased, nähtke oma õpetajais omi häid nõuandjaid, kes teile soowiwad kõige paremat, siis on teie wahetõrd soe ja südamlik. See on kindlustuseks teie edule, on tõenduseks, et teie elab Jumala Waim. Töötagem armastuses ja üksmeeles, teades, et meid ootab edu saavutamine.

Nõuteaduslike ainete õpetaja E. Ney rääkis: Mates kolmandat õppeaastat wõime olla weendu-

nud, et ta on parem eelmistest. Teadmine, et kool on antud meile Jumalast, on meile pandiks, et wõime taotleda juuri eesmärgi. Kooliaeg on parim aeg elus! Seepärast hinnakem igat hetke koolis, püüdkem säilitada häid kogemusi ja mälestusi koolist. Kool muutub meile nii heaks kui oleme seda ise.

Kristus ütles: „Teie ei ole mind ära walinud, waid mina olen teid ära walinud ja olen teid seadnud, et teie peate minema ja wilja kandma ja et teie wili jääks, et mis teie iial minu Issalt palute minu nimel, tema teile annaks.“ Jeesusel oli kool kaheteistkümneme õpilasega. Ta oli neid walinud wiljakandmiseks. Kes oleks wõinud tol ajal uskuda, et nende kaheteistkümneme wili on nii kaugeleulataw. Mulle jüngerid ei olnud suutelised täitma oma ülesannet; nad ei olnud teadlikud oma ülesandes. Nad wajasid kaswatusi ja kooli. Kannatlikult töötas Kristus nendega ja selle töö tagajärg oli suur. Ta seadis nad wiljakandmiseks. Taewa poolt oli neile ette nähtud töö ja eesmärk. Nende mõju on muutunud ülemaailmises. Kristuse töö nende juures polnud asjata. Mii tahab ka Issand juurt korda saata meie kooli läbi. Kooli mõju wõib olla kaugeleulataw. Me usume, et jellel õhtusel on oma wili. Issanda töö harilikult algab wäiksest ja kaswab suureks. Kui ka meie kooli algus on väike, siis on wõimalus kaswamiseks ja wilja kandmiseks. Aga enne on wajaalik põhjalik ettevalmistus. Kool tahab seda pakkuda. Wõiksite meie koguduste noored peakid tulema kooli, et ennast ette valmistada maiksele elule ja ka igawikule. Issand on teid, õpilased, ära walitsenud, aga ta tahab teisigi ära walitseda. Taewas on hõwitatud koolist. Ingliseid walwawad kooli üle. Palvetagem kooli pärast, et seal oleks juhatajaks Jumala Waim, et noored leiaksid seal oma õnnistegija. Wõiks algaw õppeaasta olla wõidetud igawikule, wõiks ta olla meile parimaks õppeaastaks! M. S.

Meie kool

Kool on registreeritud Haridusministeeriumis nimetusel all Ahdwentsuühingute Nõuteaduse Kool. Kursus kestab kolm aastat. Õpetatakse: 1) usu-teaduslike aineid: Wana Testamendi raamatuid, Uue Testamendi raamatuid, usupõhitõdesid, kirikulugu, usundilugu, koguduskorda ja homileetikat, 2) keeli ja 3) üldhariduslike aineid. Keeli ja üldhariduslike õppeaineid õpetatakse kuueklassilisele algkoolilise põhjendawa kesk-kooli õppekawade järgi, nii et õpilastel, kes seda soowiwad, on wõimalik diendada eksamid riiklikus katsetomisjonis kesk-kooli lõputunnistuse saamiseks.

Kool töötab Merepuiestee palwela juures, kus on jisse seatud wastawad ruumid. Praegu on kolmes klassis kokku 26 õpilast.

Suuteline õpetaja

16. oja.

Õpetamine.

Õpetaja tööd võib kõige kohajemalt võrrelda seemne külvanisega. Igal nädalal tuhanded õpetajad, kes seisavad oma klassi ees, külvanavad head seemet — Jumala sõna. Julgustandva illustratsiooni selle külvi kohta leiame ühest vanast pärsia jutustusest. Seal öeldakse nimelt järgmist: „Kui Jumal lõi maa, siis oli see õige suur ja tajane lagendik, millel polnud ainustki lille, pöödsust ega puud. Siis saatis Jumal välja oma inglid maad ilustama, ja need hakkasid külvanama maapinnale head, väljavahitud seemet. Saatan, kes jälgis inglite tööd, nägi külvatud seemet maapinnal ning sõnas: „See on Jumala töö, kuid mina tahan selle hävitada.“ Nii ta mattis iga nähtava seemeterakese paksu mullaborra alla. Siis ta tõi esile vihma, et see langeks maapinnale ja hävitaks viimiseni ära külvatud seemne. Oma töö lõpul jäi saatan pahatahtlikult rahulduma naeratusega ootama, et näha seemne külwaja muret ja ärritust, kui see näeb oma töö olevat hävitatud. Kui aga waenlane altkulmu vahtides ootas, siis seeme idanes ja taim tungis mulla alt välja ilusates wormides, ning õudne laastus sai armisaks ja ilusaks kui Paradiis.“

Olge julged, õpetajad: hea seeme, mis on hoolikalt külvatud ja nihutatud armastuse pisaratega, toob esile rikkaliku lõikuse.

Luu ja hoida tähelepanu.

Me teame, et õppetüki peamine ettevalmistus on sihitud sellele momendile, kui õpetaja seisab oma klassi ees ja kui peab teostuma õpetamise tõeline toiming. Nüüd peab õpetaja võima silmapilkselt kõita oma õpilaste kogu tähelepanu.

Selle aine käsitamise algul me tahame waa-delda oma isikliku saavutust. kogu tähelepanu pühendamise asjus. Rääkides üldisest hooletusest terava tähelepanu pühendamises lugemise või kuulmise juures, toome siin ühe õpetaja katsetuse oma õpilastega. See õpetaja laskis kirjutada tahvlile kestmise pikkusega lause ning palus oma klassi õpilastel jeda hoolega lugeda, nii et nad võivad pärast ärakustutamist lause jälle uuesti üles kirjutada. Õpilastele paistis selline ülesanne olevat kerge. Igaüks oli valmis kirjutama ning kindel heale saavutusele. Kuid imestus osutus juureks, kui tuli välja, et ainult üks terve klassi, kahetümne wiie õpilase seast, võis kirjutada lause täpselt nii, nagu see oli kirjutatud enne. Igaüks mõtles, et ta teadis jeda, mida lause ütles, kuid tõelikult teadis ainult üks.

Tähelepanujõudu võib aga arendada. Õpetajad, kellel on raskust õpilaste tähelepanu kõit-mise ja hoidmisega, peaksid katsuma, kui suur on nende oma võime tähelepanu pühendamises tea-tud asjadele. Kui õpetaja ei saa kontrollida oma-enda mõtteid, kuidas võib ta siis juhtida oma õpi-laste mõtteid ja koondada neid käsitatavale õppe-tükile? Kui oled koosolekul, kas kuulad siis tä-helepanelikult jeda, mida räägitakse? Kas sa ei mõtle rohkem millelegi muule kui ainult sellele, mida kuulad? Kas jälgid iga üksteisele järgnevat punkti ning omad kõneleja terve mõtte nii selgelt, et võid pärast selle edasi anda oma sõnadega? Kui ja ei suuda jeda teha, siis pead distsiplineerima veel oma mõtteid, et võida pühendada vajali-jele asjale jagamatut tähelepanu.

Tähelepanematus on tihti jõstuv waimsest laiskusest. Lugemine tähelepanematul hooletul wiisil; kuulamine eelotjustawalt, ja pinnapealsus murimisel — need on asjad, mis wiivad meeled ära kindla ja püsiva tähelepanu pühendamisest. „Mina ei saa õppida meelepeetawat salmi,“ sõ-nas üks tütarlaps noorte klassis. „Ma võin jeda lugeda kakskümmend korda, kuid ei suuda jeda üiski meeles pidada wiit minutitki.“ Üks teine õpilane jamas klassis võis ütelda salmi peast jee-järele, kui oli jeda lugenud üle kaks või kolm korda. Mõned wähejed kordamised ning salm sei-jis igawesti tema meeles.

Selline wähe ei seisnud mitte nende õpilaste intellektuaalses võimes, waid see olenes täiesti ära kaswatamisest. Mõni võib lugeda kirjakohta kakskümmend korda ilma et sellele mõtleks ja et see awaldaks mingit mõju tema meelele. Siin ei ole tähtis lugemiskordade arv, waid see tähele-panu, mida lugeja pühendab awaldatud sõnadele ja mõtetele lugemise juures — see teeb teda loetud sõnade ja mõtete omanikuks. Jõudu kind-laks ja teravaks tähelepanuks saadakse harjutami-sest.

Waja on kontrollida oma lugemise ja kuul-mise wiisi. Me loome harjumusi lugeda ilma mõt-lemata ja kuulata ilma tähelepanemata. Need mõlemad mõjuvad heale waimsele tegewusele hä-witawalt. Harjumus lehekülgi „koorida“ (pealt midagi ära wõtta) nõrgendab mõistuse võimet kiirete ja täpsete ideede haaramiseks, ning kindla ja otjustawa arusaamise asemel mõistus omab ainult tumedaid umbkaudseid mõjutusi, mis tõe-likult on wäärtusetu. Püüa teha nii, et loed ühe lehekülje, siis pane raamat kinni ja mõtle loetu üle järele, awades wähe-wahel raamat nende wjade uuesti lugemiseks, mis oled unustanud selle

kirjelduse ahelikus. Seda korda niikaua kui kirjutaja mõtted on täiesti sinu omad, nii et ja võid neid anda edasi oma sõnadega. Treeneri end selles seni, kui võid teadmatult pühendada loetule sellise kindla tähelepanu, et see jääb sulle meele ja et ja seda mõtete käiku võid ilusti ning wabalt jutustada edasi kellelegi teisele.

Sa võid kuulda rääkija sõnu ja häält, kuid kui sinu meel ei ole tegewuses kuulamisega, siis võid ja ettekandest või loengust waid ütelda: „See oli väga hea,“ olles sealjuures wõimetu endale kindlalt ja asjalikult meele tuletama rääkija mõtteid. Sageli on waimse mõju wastuvõtt ainult nulli peal, ning õppetükk osutub siis tumedaks, seepärast, et sinu kuulmine oli tume. Ära luba endale seda, et ja kuulad kõnelejat tähelepanematult. Sunni oma kuulamist tähelepanule, muudu teed ja ülekohut iseendale. Hea tähelepanu toob alati kaasa suure kasu.

Wõime tähelepanu pühendamiseks saab iga päewaga kas nõrgemaks või tugevamaks. Kui ei tehta täna jõupingutust oma meelemõistuse kontrollimiseks, distsiplineerimiseks ja jundimiseks mõtete ning wäljenduste korrektsusele ja täpsusele, siis on seda juba raskem teha homme, ja veel raskem ülehommel. Wõit täna teeb wõidu

fergemaks homme, ja wõimalikuks veel suurema wõidu ülehommel. Iga kord kui me loeme või kuulame midagi tähelepanematult ja hooletult, siis me tugewdame oma tähelepanematuse harjumust ning teeme raskemaks oma mõtete koondamise mingile asjale, isegi siis, kui seda tõsiselt tahame. Ja igakord kui me otsustawalt sunnime oma jagamatut tähelepanu mingile asjale, siis meie jõud kasvab ning oleme lähedal sellele täiussele, kus meil absoluutse tähelepanu pühendamine on kerge ja meeldiv.

Wõistes seda oma isiklikust läbielust, wõivad õpetajad palju teha oma õpilaste tähelepanule kasvutamises. Ei pea lubatama õpilasel lugeda kirjakohta, kus ta ütleb sõnad walesti, ilma et pöörab tagasi ja parandab walestiõeldud sõnad. Wõna kindlaid, täpseid ja lõpetatud wastuseid. Pole alati kerge saada selliseid wastuseid, kuid just seeläbi võib klass saawutada imelise edu, kui teda jelles asjas hoolikalt treeneritakse. Tähelepanematuse harjumus leiab kõwendamist mitmel viisil, ja kui tahame selle asemel saada wõimet, mis wõimaldab meil kuulata tähelepanelikult ja tõsiselt õppetükki ettetoodawaid õpetusi, siis peame harjutama hoolikust ja täpsust wäikestes asjades.

J. Blummer.

Misjonipõllud

1. loeng — 2. oktoobril.

Teadaanne.

Bõhja-Euroopa diwisjonile kuulub misjonipõlluna juur maa-ala Aafrikas. See maa-ala läbib terve Kesk-Aafrika, algab Atlandi ookeanist läänes ja läheb Punase mereni ja India ookeanini idas, ulatab Sahara kõrwest ekwaatorini, see on umbes 40% kogu Aafrika pindalast. Peaaegu pool kõigist Aafrika elanikest elab jelles piirkonnas.

Kui kuulame, et nende miljonite inimeste hulgas töötab ainult 1/5 kõigist aafrika misjonäridest, siis ei ole enam tarwis rohkem sõnu, et näidata selle suure misjonipõllu wajadusi.

Meie misjonitöö Lõuna-Aafrikas on nii edukas, et misjonäridel on rohkem kui küllalt teha, ja on wõimatu wõtta ühtegi neist ja paigutada põhja poole. Teade, et sajad tuhanded Lõuna-Aafrika põllul woolawad meie koosolekuile, liigutab meie südant, ja me usume kindlasti, et tööliste arwu suurendamine Bõhja-Euroopa diwisjoni misjonipõlludel annab samad tulemusjed.

2. loeng — 9. oktoobril.

Abessiinia kutsub.

Terwes Abessiinias saame paremad adven-

tistid n.n. uuskrisklaste hulgast Begemderi prowintsi põhjapoolsest osast. Algul hoidsid need inimesed muthamedi-usu poole, kuid wõideti ristiusku sheif Safariae poolt; kes tõendas, et Piibel üksi on eõsimatu allikas õigeks jumalatumismiseks. Neid julgeid usutunnistajaid pandi ahelasse, heideti wanglasse ja neilt rööwiti maa ja loomad. Nad on siiski jäänud ustawateks ja kindlateks. Peale selle piinasid neid inimesi mitmesugused troopilised haigused. Nad kandsid kõike rõõmuga. Kolm aastat tagasi ajutasime Debre Tabor'isse eõimeise misjonijaama. Kuni selle ajani polnud arstlik abi saadawal kogu jelles prowintsis. Eõimeisi haigeid, kes meilt abi õffis, oli prowintsi kuberner. Pealikud ja muud ametnikud järgnesid tema eeskujule, ja sel wiisil kadusid ka eelarwamusjed lihtsate inimeste juures.

Õde Palm, misjonäri abikaasa Debre Tabor'is, kirjutab: „Olin ühel päewal üksi kodus ja walmistasin toitu. Seal lähenes kaks noort inimest meie majale. Nad kummardasid sügawasti ja kõnlesid oma häda: nende wanaisa on raskesti haige

Nüüdsest peale avaldatakse loengud misjonipõlludest hingamispäevakooli jaoks „Misjoniteadetes.“

Singamifepäewafooli aruanne

2 weerand 1937 a.

Singamifepäewa foolid		Kogubuse liikmeid	Kooli liikmeid	Reformine olamõtt	Õjandtu %	Günnip. ja pühend. andeb	12. h. päewa andeb	13. h. päewa andeb	Kõik andeb toftu
1.	Käru	9	15	21	140	—	8.06	1.76	9.81
2.	Nutsla	22	13	18	138	—	5.56	6.25	11.81
3.	Velle	8	11	13	118	—	12.36	8.84	21.20
4.	Walga	39	22	26	118	1.00	23.17	6.13	30.30
5.	Keila	5	6	7	116	—	3.39	2.26	5.65
6.	Kõoküla	6	6	7	116	—	5.92	—	5.92
7.	Koela	8	8	9	112	—	4.90	0.97	5.87
8.	Koogiste	9	9	10	111	—	4.58	5.10	9.68
9.	Kullamaa	17	26	27	104	—	7.28	2.80	10.08
10.	Abja	12	15	15	100	—	4.13	0.46	4.59
11.	Emmaste	4	4	4	100	—	1.00	0.20	1.20
12.	Halliku	11	11	11	100	—	7.52	5.62	13.14
13.	Järva-Jaani	29	37	37	100	—	14.44	3.96	18.40
14.	Kärdla-Hiumaa	11	10	10	100	—	1.91	3.30	5.21
15.	Baldisti	1	4	4	100	—	1.87	—	1.87
16.	Sõrwe	5	5	5	100	—	0.66	0.34	1.00
17.	Lüri	29	18	18	100	0.50	20.75	9.13	30.38
18.	Narva	112	72	71	98	—	61.22	39.94	101.16
19.	Karja	23	23	22	96	—	9.27	4.80	14.07
20.	Muhu	18	16	15	94	—	2.91	1.42	4.33
21.	Baadremaa	17	17	16	94	—	10.58	4.11	14.69
22.	Bõltjamaa	55	62	58	93	—	26.26	14.24	40.50
23.	Wihula	11	14	13	93	—	18.87	—	18.87
24.	Jõhwi	16	12	11	92	—	11.89	10.84	22.73
25.	Määri	23	24	22	92	—	10.39	7.91	18.30
26.	S.-Jaani	25	26	24	92	—	18.13	6.18	24.31
27.	Lõrwa	23	25	23	92	—	14.74	5.00	19.74
28.	Matvere	7	11	10	91	—	8.65	2.00	10.65
29.	Wõru	34	11	10	91	—	11.77	8.00	19.77
30.	Tapa	23	20	18	90	2.00	36.59	30.90	69.49
31.	Wallha-Rummu	15	20	18	90	—	13.57	3.95	17.52
32.	Wändra	8	9	8	89	—	5.94	—	5.94
33.	Saapsalu	18	15	13	87	—	14.58	10.05	24.63
34.	Rikawere	6	8	7	87	—	14.83	6.60	21.43
35.	Kastre-Kawastu	19	19	16	84	—	19.00	5.19	25.19
36.	Bärnu	94	128	106	83	—	61.20	41.25	102.45
37.	Rakvere	52	44	34	77	—	29.57	15.41	44.98
38.	Otepää	16	16	12	75	—	7.22	5.36	12.58
39.	Tallinn 2.	172	145	105	72	3.70	142.39	50.64	196.73
40.	Kurejaare	48	36	25	69	—	15.38	6.98	22.36
41.	Tallinn 1.	183	174	120	69	3.00	160.54	68.97	232.51
42.	Wiljandi	51	39	27	69	—	14.43	18.09	32.52
43.	Wana-Ruuste	18	19	13	68	—	9.17	5.40	14.57
44.	Kil.-Nõmme	12	15	10	67	—	3.41	—	3.41
45.	Nõmme	63	52	35	67	—	30.79	15.20	45.99
46.	Paide	33	32	20	62	—	6.46	2.25	8.71
47.	Tartu	307	287	175	61	13.15	159.37	73.98	246.50
48.	Tallinn 3.	108	120	72	60	1.00	56.61	20.44	78.05
49.	Tallinn 4.	31	28	16	57	—	36.70	20.04	56.74
50.	Rapla	11	12	6	50	—	5.08	1.78	6.86
51.	Abja	20	22	8	36	0.28	4.14	2.78	7.20
52.	Jõgewa	26	31	9	29	—	15.00	9.00	24.00
53.	Sutlepa	6	—	—	—	—	—	—	—
54.	Uueküla	—	—	—	—	—	—	—	—
55.	Mitmesugused	—	99	—	—	—	99.45	—	99.45
		1929	1912	1391	73	24.63	1293.84	576.81	1895.28

ja kas ma ei võiks tulla teda külastama. Jõudnud nende onni juure pidin endale teed murdma läbi inimestehulga, kes olid kogunenud haige ma ja juures. Onn oli samuti tulvil inimesi. Kesriide taga lamas haige. Ta oli peaaegu päris külm ja näis, et tema minutid on loetud. Juuresolijad palusid, et ma midagi ette võtaks. Ma rääkisin neile juurest Arstist, kes võib aidata. Peale selle kui olin haigele teinud mõned sisseprijumised jäin veel sinna, et näha mis saab. Saatsin koju ka oma tõlgi, ja ise otsisin tõsiselt Issandat oma palvel. Haige näis saavat abi.

Järgmisel külastusel leidsin eest täieliku muutuse. Omaste pisarad olid muutunud rõõmuks, ning haige sirutas mulle käe tervituseks. „Enne kui te tulite, arvasin, et suren,“ ütles ta mulle, „aga teie tulekul tundsin nagu oleks ingel mulle kinnitanud, et jään ellu.“

Ta on meid nüüd tihti külastanud, ja ta töötab alati üle kiitusest selle imelise abi eest, mida Jumal laskis talle osaks saada meie läbi.“

Wend Palm jutustab: „Suurte raskuste ja sõja ajal võtsime kindlalt ette jääda töötama omal kohal nii kauaks kui vähegi võimalik. Rõõkide käed olid täidetud tööga hoolitsetes haigete ja haavatute eest, keda toodi lahinguväljalt. Baljud olid nälginud, olles vaid luu ja nahk. Sõdurite seas oli lewinud tüüfus ja kopsupõletik ja muid kohutavaid haigusi.“

Meie töö Abessiinias on maksnud nii mõnegi inimese, ja edaspidine töö sellel maal nõuab veelgi raskemat ohvrit. Rohkem kui kunagi varem sirutab Mooramaa täna oma käed Jumala poole ja hüüab abi järele.

3. loeng — 16. oktoobril.

Boolaft.

L. L. Babienko.

Ka kolmekümne kolmele miljonile Boolas on Issand Jeesus jurnud. Seal elavad ka lugematud hulgad ilma lootuseta, armetuses ja patus. Neile peab saama kuulutatud rõõmukuulutus Jeesusest Kristusest.

Ma olen näinud, et tuhanded käivad jalgsi sadasid kilomeetreid palverännakul, et pühakujusid kummardada ja rahu saada, kuid nad lähewad tühjalt tagasi. Rõik nende palvel ja palverännakud ei tee neid õnnelikuks. Hoopis teise läbielu saavad meie õed-wennad, kes on ära tunnud Dnnis-tegija andestawa armastuse, kui nad kogunewad meie aasta-peakoosolekutele. Nad on waeased. Mõningad peawad mitu sada kilomeetrit jalgsi käima. Nad lähewad koju tagasi uue jõuga ja toetuwad rõõmisa meelega Jumala töotustele.

Meie tööle Boolas on suuri lootusi. Issand on tasunud oma tööliste waewa. Üle 3300 ad-

mentuflliku tunnewad rõõmu Jeesuse Kristuse peatse tuleku kuulutusest. Aga on ka veel palju wajadusi. Meil on wähe meie omi koosolekuruumisid, ja see on suureks takistuseks töö kaswamisele. Enam kui sajalt kogudusel ei ole üldse koosolekuruumi ja nad käiwad koos elumajades. Tihti tuleb koosoleku ajaks woodid wälja kanda. Wähest koguneb 40 kuni 50 inimest wäikesse tuppa, ja õhk muutub nii raskeks, et lamp ei taha põleda. Baljudete kogudustele on keelatud koguneda elumajades; neile tehakse tingimuseks muretseada oma palvela, ja seepärast nad ei saa koosolekuid pidada ja üldse awalikult töötada.

Peale selle peame puudustkannatajatele muretsema toitu ja riideid, et nad saaksid tulla koosolekutele. Ka jutlustajad, piirkonna wanemad, peawad oma külastusi piirama, et kulusid wähen-dada.

Criti suurt wajadust tunneme tarwiliku kirjanduse järele poola ja ukraina keeles. Poolas elab mitte wähem kui 7 miljonit ukrainlast. Töö nende juures läheb hästi edasi. Juba on ukrainlasi 300 liiget, ometi on ukrainlaste keskel tööl ainult kaks ewangeeliumitöölist. Üleüldse ootab 30 miljonit ukrainlast praegust tõe. Me peame plaane, kuidas nende 7 miljoni kaudu pääseda ka teiste 23 miljoni juure nii pea kui tee wabaneb.

4. loeng — 23. oktoobril.

Ewangeeliumitöö Ugandas.

Uganda maakonnas on 2 miljonit elanikku, nendest 1 miljon tunnustab ristiusku, nii et oluford ewangeeliumitöö jaoks on üsna foodus. Baljudel on Piiblid. Järjekorraliste koosolekute järele leidub alati hulgate neid, kes tõe wastu wõtawad.

Järjekorralised koosolekud on ka pärismaalaste wäljakoolitamiseks ewangeeliumitööle. Hommikuti on neile piibli- ja palwetund. Enne lõunat nad käiwad inimesi kutsumas koosolekule.

Enne õhtust koosolekut peetakse piiblitund neile, kes on tõest juba rohkem hurvitatud.

Bool tundi enne koosolekut antakse trummipõrinaga teada, et aeg on koguneda. Täpselt ettenähtud ajal algab ewangelist koosoleku waimuliku lauluga. Sauldakse mitu laulu. Nii on rahwas juba palju meie laule ja wiise selgeks õppinud. Koosolekuil käib 150—300 inimest. Kes warem tuleb, saab istekoha, hilisemad peawad wäljas seisma. Me selgitame neile järjekindlasti tõe, ja nad saawad jellest kaasa tõmmatud, mis nähtub nende elawast sõnawõtust. Koosoleku lõpul jagame kutsjed järgmiseks koosolekuks. See on annud häid tulemusi. Näib nagu külastajad tunnewad kutsjakaardi tõttu kohustust jällegi ilmuda järgmisele koosolekule.

Ewangelistid peavad ka hommikuti palwe-tuuni haigetele, kes on kogunenud. Ühe koosolekute-äärja festel me teeme wahest kuni 2000 ra-witoimingut. See aitab palju kaasa selleks, et wõita inimeste poolehoidu. Übi andes on meil alati wõimalus jõnu wahetada, mis wõib olla tõukeks ümberpöörmisele. Wiimaste koosolekute läbi tuli hingamispäewafoolile juure 50 liiget. Mõne kuu järele, kui nad on saanud ewangelistide poolt õpetatud, saab olema hea hingede kogumine.

See rahwas on wastuwõtlik tõele. Kui me ainult jaakime pidada koosolekuid rohketes kohtades! Ewangelistide ülalpidamine, ruumide muretsemine jne. nõuab kulusid. Aga me loodame, et kaasuflitid selleks kaasa aitawad, ja jeda eelolewal 13. hingamispäewal.

5. loeng — 30. oktoobril.

Mombaja.

W. C. Baitt.

Mombaja linn asub saarel, mis on Keenia ranna lähedal ning on wiimasega ühendatud tammi ja ripp silla kaudu. Mombaja on tähtsaim sadam Ida-Aafrikale. Seal ei ela mitte ainult 30 tuhat aafriklast, waid ka 10 tuhat indulast, 1 tuhat eurooplast ja palju araablast. Pärismaalased nimetawad Mombajat „Sõjasaareks“, ja see nimetus on tabaw, sest jeda on wiimastes wõitlustes wallutanud ferd araablast, ferd jälle portugalased, kuni wiimaks inglased ta omandasid.

Weel praegu mõllab Mombajas sõda, muidugi — walguje ja pimeduse wahel. Mitte üffi araablast ja indulast ei ole wale prohweiti jä-

relkäijad, waid ka juurem osa pärismaalasi tunustawad Muhameedi. Minult misjonär, kes igapäew inimestega läbi käib, saab selge kujutuse sellest pimedusest ja halbusest, mida põhjustab furadikumarduse ja muhameediusu jegu. Kaks aastat oli mul wõimalus pärismaalasest töölisega koos kuulutada awalikult, enamasti lahtrise taewa all. 50 kuni 200 inimest kogunes kefflinna osas mangopuu all. Kui eurooplane rääkis, siis kuulati harilikult hardunult, aga kui teda ei olnud, siis jegati pärismaalasest ewangelisti kõnet küsimuste ja wasturääkimistega. Mõnikord kaob meil peaaegu julgus, ja siiski me ujume, et tõde murrab tee läbi.

Mombajas on praegu wäike hingamispäewafool, aga me wõikime sel tähtsal kohal teha weel rohket, kui meil oleks oma koosolekuruum.

Ida-Aafrika uniooni kuulub peale Mombaja jaare ka osa rannikut. Seal asuwate suguharude seas on tuhandeid, kes ei ole weel ära wõidetud islamist. Nad on esivanemate-kummardajad; nende külades on leida altarid ja kujud esivanemate kummardamiseks. Nende jumalakujud ei ole tihti midagi muud kui 8—10 jm jämedad puupakud, mis maasse löödud wõi ornis kuidagi iseäralikult ajetatud. Kalks ümber paku seotult peab tähendama esivanema riietust. Jumalakuju ees jettab kookospähklifoor, kuhu jugulased toowad ohwriks toitu, tubakat, õlut j. m. Selle kultuise põhialuseks on hirm, et kui esivanemad jäetakse tähele panemata, siis nad wõiwad ükskõiksetele järehtlijatele tuua õnnetuse. Kui tapetakse lehm, siis ohwerdatakse osa werd jumalakuju ees. See komme annab meile jubuise jultida nende efiwate hingede tähelepanu Kristuise lunastawale werele.

Kus on surnud

(Järg)

6. S. — Sp. r. 3, 20. Surma puhul lähewad kõik ühte paika, ja see üks paik on haud, kus kõik muutuwad võrmuks. Jjob 30, 23; Job. 5. 28. 29. Piibel ei kõnele kunagi hingest wõi waimust, kes surma puhul lahkeb ihust, et elada kuski iseseiswat elu. Piiblis nimetatakse kabeksa lorda, et hing läheb hauda. Ap. t. 2, 31; Jjob 33, 18. 22. 28. 30; Laul 30, 4; Laul 89, 49; Jes. 38, 17.

7. S. — Laul 146, 3. 4. Kui inimene sureb, siis on tema hing meelemärfuseteta kuni ülestõusmiseni.

8. S. — Laul 115, 17. Kui õiged läkkid surma korral kobe taewa, siis nad kindlasti praegu ülistawad Jumalat, kuid Kiri ütleb, et nad ei tee seda.

9. S. — Jjob 14, 21. Surnud ei tea midagi, mis juhtub siin maa peal pärast nende surma, sest nad on meelemõistufeta. Piiblis nimetatakse surma 54 korral magamiseks. See annab mõista, et nad on meelemärfuseteta olekus, just sama kui magaja sügawas unes. Jumala eluwaimu-õht, mis tegi Adama elawaks, mõistus-

lituks olewuseks, wõeti temalt ära tema surma juures, ja ta jäi maha surnud hingena, mõistufeta olewusena kuni ülestõusmiseni, kui eluwaimu-õht jälle tagasi antakse.

10. S. — Rog. 9, 5. 6. Surnud ei tea midagi. Kui kristlane sureb, järgnewal filmapilgul, nii kangele kui ta mäletab, peab ta Kristusega seisma. Kristlase surma ja Jeesuse tulemise wahelaeg on kui filmapilk. Surres julgeda filmad ning auhuel ülestõusmishommikul jälle awada igaweseks eluks, see wahemik on waid nagu üks õõ õhtu ja hommiku wahel, kus jälle ärkab teadwus, et elada Kristuses igawesti.

Ilmus kaks tähtsat traktaati —

Mis on sealpool hauda

Käsk ja ewangelium

Esimene 25 senti, teine 20 senti.

KOGUDUSE KORD

Misjoni-vabatahtlike Osakond.

Seniorid.

„Väga palju on kaotatud töös, et pole pöördud tähelepanu noorte vaimulikkudele vajadustele.“ *Gospel Workers, lhk. 207.*

„Peaks rohkem uuritama küsimust, kuidas töötada noortega, enam tõsisemalt palvetama tarkuse pärast, mis on tarvilik nende meeltele mõjutamiseks.“ *Sealsamas, lhk. 208.*

„Kui noored annavad südame Jumalale, siis ei lõpe veel meie vastutus nende eest. Neis peab äratatama huvi Jumala töö vastu ja neile selgitatama, kuidas Jumal hindab seda, kui nad teevad midagi tema töö arendamiseks. Pole küllaldane neile näidata vajadusi Jumala tööks ja ütelda, et nad peavad tegema oma osa. Neid peab õpetatama, kuidas tegutseda oma Õpetaja jaoks; neid peab süstemaatiliselt kasvatatama ja koolitatama parimate meetoditega võitma hingesid Kristusele. Õpetage neile otsekoheselt ja teesklematult aitama oma noori sõpru. Misjonitöö-harud peaksid olema korraldatud süstemaatiliselt, kust võiksid ka noored võtta osa; andke seejuures neile juhatus ja abi. Sääraselt õpivad noored töötama Jumala jaoks.“ *Sealsamas lhk. 210.*

Need tõsised prohvetivaimu sõnad esitavad koguduse kohustuse noorte jaoks ja määravad tee nende kasvatamiseks aktiivsele tööle hingede võitjatena. Noori manitsetakse järgnevate sõnadega:

„Kas ei tahaks noored mehed ja noored naised, kes tõesti armastavad Jeesust, organiseeruda töölistena mitte üksi nende jaoks, kes tunnistavad end hingamispäevapidajateks, vaid ka nende jaoks, kes pole meie usus.“ *Signs of the Times, 29. mail, 1893.*

Siht. Misjoni-vabatahtlike osakonna suur siht on „päästa pattudest ja juhtida teenimisele“ noori, kes kuuluvad kogudusse või on koguduse liikmete perekondadest. Selleks teevad liidud jõupingutusi evangeeliumi- ja kasvatustöö alal ning korraldavad misjoniüritusi noortega. Selleks otstarbeks on koondatud noored ka misjoni-vabatahtlike osakondadesse. Noorte eesmärk selles osakonnas on:

„Adventkuulutuse viimine kogu maailmale selle rahvapõlve ajal.“

Selle noorte sõjaväe hingestav motto on:

„Kristuse armastus sunnib meid.“

Siinkohal antakse lühike juhised koguduse ametnikkudele nii senioride kui ka junioride osakondade töö korraldamiseks.

Senioride misjoni-vabatahtlike osakonna

liikmeskond. Tingimused senioride misjoni-vabatahtlike osakonna liikmeskonnale on samad, mis adventkoguduse liikmeskonnale, ja peale selle veel tahtlikkus aktiivsele teenistusele Kristuse jaoks. Järgnev on senioride liikmeskonna töötus, mille liige, ühinedes osakonnaga, vastu võtab:

„Armastades Issandat Jeesust, töotan elavalt osa võtta adventnoorsoo tööst ja tegutseda teiste avitamiseks ning evangeeliumi levitamiseks.“

Mõnes koguduses on kristlike põhimõtete noori, kes pole küll koguduse liikmed, kuid kes on huvitatud misjonitööst ja soovivad kaasa aidata. Sääraseid noori võib osakonda võtta pooldajate liikmetena, kui nad on kirjutanud alla pooldajate liikmete töötusele, mis kõlab järgnevalt:

„Soovides omada kristliku seltskonna õnnistusi ja koos töötada misjoni-vabatahtlike noorte osakonnaga, töotan pooldaja liikmena kaasa aidata osakonna töös nii palju kui lubavad minu võimed ja kogemused.“

Pooldajad liikmed ei või pidada koosolekuid, kuid neid kutsutakse osa võtma kogu osakonna ja toimkondade tööst ning neid julgustatakse saama korralisteks liikmeteks nii pea kui võimalik.

Senioride osakonna ametnikud. — Peategur misjoni-vabatahtlike osakonna töö eduks on juhtkond. Kui ametnikud on tõsised ja aktiivsed kristlased, kui neil on ettevõtlikkust ja võimeid organiseerida ja hingestada teisi, siis läheb töö edasi; noori päästetakse ja õpetatakse Jumala tööle ja terve kogudus saab ergutust.

Senioride misjoni-vabatahtlike osakonna ametnikud on:

Juht, juhi abi, kirjatoimetaja-kassapidaja, kirjatoimetaja abi, pühendus-sekretär, kasvatus-sekretär, organist, toimkondade juhid.

Peaametnikud, kelledeks on juht, juhi abi, kirjatoimetaja-kassapidaja ja tema abi valitakse koguduse poolt üheks aastaks. See ajamäär on vajalik, et anda ühtlust ja tugevust tööle. Teisi ametnikke ja toimkondade juhte ei vali kogudus, vaid neid paneb ette noorte nõukogu ja valib osakond. Kõiki mainitud ametnikke pole tarvis väikeses osakonnas, aga suures osakonnas on mõnikord vajalik veel rohkem. Harilikult väikestes osakondades ja mõnikord keskmisteski võtavad neli peaametnikku enda peale ka pühendus-sekretäri ja kasvatus-sekretäri kohustused; sääraseid osakonnad tegutsevad misjonitöös ennem tervikuna kui jaotatuna mitmesugusesse toimkondadesse.

Nõukogu. — Nõukogu juhib osakonda kõigis tegevustes. Nõukogu eesistujaks on osakonna juht. Nõukogu koosseis on järgmine:

Osakonna ametnikud, toimkondade juhid, junioride juht, koguduse misjonijuht või kirjatöötaja, koguduse vanem (või keegi teine koguduse poolt valitud koguduse ametnik).

Nõukogu, mis koosneb ametnikest, kes on vastutavad osakonna heaolu eest, peab kokku tulema korraliselt igal nädalal palvele, uurimisele ja plaanitamisele koguduse noorte õndsaks saamise heaks ja osakonna töö eduks. Peab olema vaba võimalus kõigi küsimuste arutamiseks, mis on ühendatud tööga, nii et tehtud otsused esitaksid kõikide mõtteid. Nõukogu on vastutav osakonna töökavade eest ja peab tegema need võimsaks teguriks osakonna sihtide teostamisel. Selle nõukogu vaim, pühendus, tarkus ja vaimustus hingestab tervet osakonda.

Koguduse vanem (või keegi teine valitud koguduse ametnik) on väga tähtis liige nõukogus. Tema on seal nõuks ja abiks. Ta peab olema hästi informeeritud misjoni-vabatahtlike osakonna tegevusest ja pidama nõu liidu misjoni-vabatahtlike osakonna juhiga; nii aitab ta noorte nõukogu olla tihedas ühenduses liidu ja koguduse tööga kõigil aladel.

Juht ja juhi abi. — Misjoni-vabatahtlike osakonna juhi kõige tähtsam omadus on teeseldamatu kristlik läbielu. Tal peab olema koorem hingede jaoks ja vaimustus teenimiseks, mis haarab ka teisi. Peale vaimulikkude omaduste peab ta omama taiplikkuse, takti ja vastupidavuse. Ta peab olema võimeline organisaator. Ta peab uurima hoolikalt kõikide ametnikkude kohustusi ja võima juhatada ja õpetada neid.

Ta peab uurima oma koguduse noorte vajadusi, nii osakonna liikmete kui ka nende noorte, kes ei ole veel liikmed, ja leidma teid kristlike noorte tööle rakendamiseks ning nende aitamiseks, kes veel ei oma eesõigust kristlikeks läbieludeks. Ta peab uurima koostöö vajadusi üldiselt ja võimalusi misjoni üritusteks.

Juht peab töötama lähedas ühenduses jutlustajaga või koguduse vanema ja liidu noorte juhiga, et ta teaks koguduse ja liidu plaane ning oleks valmis koos töötama nende plaanidega.

Kui juht on ära või on teisiti seotud, siis peab täitma abi tema kohuseid. Seepärast peab juhi abi olema täielikult tuttav juhi kohustega ja nõukogu plaanidega. Loomulikult peab ta olema kõigil nõukogu koosolekuil ja ühes juhiga peab kuuluma kõikidesse toimkondadesse hariliku liikmena.

(Üksikasjalised juhatused on antud osakonna juhile ja abile käsiraamatus „Missionary Volunteers and Their Work“).

Kirjatöötaja-kassapidaja ja tema abi. — Nagu juhil ja teistel ametnikkudel, on ka kirjatöötaja-kassapidaja tähtsam omadus vaimulik. Ta peab tundma Issandat ja võima rääkida isiklikest läbieludest palves. Tal peab olema koorem hingede jaoks, mis teeb ta tõsiseks tööliseks.

Kirjatöötaja-kassapidaja kirjutab osakonna ja osakonna nõukogu koosolekute protokollid. Ta peab kirjutama liikmetele liikmekaardid ja omama osakonna liikmeskonna nimekirja ühes liikmete aadressidega.

Tähtis kohustus kirjatöötajal-kassapidajal on õhutada misjoni tegevust osakonna liikmete hulgas ja vastu võtta iganädalased misjonitöö aruanded. Kui osakond on hästi koondatud toimkondadesse, siis võivad aruandeid koguda toimkondade juhid. Mõnikord, eriti väikestes osakondades, võib aru anda ka suuliselt, mille siis kirjatöötaja kirjutab üles. Juhul, kui noored ei saa aru anda misjoni-vabatahtlike osakonnas, võivad nad seda teha ka ühes kogudusega, märkides aruandelehele tähed MV või kirjutades oma töö vastavasse lahtrisse. Kord kuus või kord veerandis, kohaliku liidu nõude kohaselt, koostab kirjatöötaja aruande osakonna misjonitööst ja annab koopia sellest koguduse misjoni kirjatöötajale.

Kirjatöötaja-kassapidaja on kõikide osakonnas kogutud fondide hoidja. Kõik raha välismisjonile peab antama üle koguduse kassapidajale nii ruttu kui võimalik pärast korjandust. Kohaliku osakonna väljaminekuid võib tasuda ainult osakonna nõukogu loal. Kõigi rahade kohta, olgu vastu võetud, üle kantud või makstud, peab kirjatöötaja-kassapidaja pidama hoolika aruande, ja selle vaatab nõukogu läbi vähemalt kord veerandis ning koguduse kassapidaja vähemalt kord aastas.

Kirjatöötaja-kassapidaja peab kõik aruanded, mida nõuab osakonna töö. Aruanne kogu osakonna tegevusest saadetakse liidu sisemisjoni osakonda kord kuus või kord veerandis liidu noortepühade vastava korralduse põhjal.

Kirjatöötaja-kassapidaja abi abistab sekretär-kassapidajat tema töös nii palju kui on kokku lepitud ja asendab teda tema äraolekul.

Teised osakonna ametnikud. — Pühendus-sekretär, kasvatus-sekretär, toimkondade juhid, organist, koorijuht ja teised säärased ametnikud, keda vajab osakond, valitakse osakonna poolt.

Misjonivabatahtlike toimkonnad. — Et saavutada ühtlust töös ja enam mõju õpetuses, selleks jagatakse iga noorte osakond (välja arvatud väga väikesed) toimkondadesse. Igal toimkonnal on oma juht ja kirjatöötaja, keda valitakse aastaks. Toimkondade arv oleneb osakonna suuruselt. Harilik misjoni-vabatahtlike osakond jagatakse vähemalt kolme toimkonda:

Palve toimkond, kristliku avitustöö ja evangeelsete koosolekute toimkond, kirjanduse ja kirjavahetuse toimkond.

Koguduse üldisteks üritusteks, näit. lõikus-tänutöö, suurnädalatöö või evangeelse kirjanduse levitamine jne., on misjoni-vabatahtlikkude osakond jagatud eraldi gruppidesse ja asetatakse tööle määratud piirkondadesse: seal osakond töötab koos vanemate koguduseliikmetega.

Juniorid.

Siht. — Junioride misjoni-vabatahtlikkude osakonna siht on kasvatada ja juhtida meie poisse ja tütarlapsi kristlikule teenimisele, arendades ja juhtides selleks lapse loomulikke ja isikupäraseid kalduvusi. Osakond püüab laste arendamises koos töötada kodu, kooli ja kogudusega ning tugevdada nende püüdeid.

Junioride misjoni-vabatahtlikkude osakonna tegevust võib jagada nelja alasse: usuõpetuse, kasvatuse, seltskondlik ja töö ala. Need haaravad endasse süstemaatilise piibliuurimise, lugemiskursuse, muusika ja kunsti arendamise, teenimise kodu ja seltskonna heaks, ohvri misjoni jaoks, tööõpetuse kodus, aias ja äris ning palju teisi alasid, mis on kohased nooruslikule energiale. Kuigi nende põhimõtete läbi on osakonna sihiks kristliku mehe ja naise kõrgemate ideaalide loomine ja alalhoidmine noortes.

Liikmeskond. — Lapsed, kes on küllalt vanad, et mõista junioride misjoni-vabatahtlikkude osakonna sihti ja keda soovivad kohalik junioride juht, võivad saada prooviliikmeiks. Kõik koguduse koolide liikmed on prooviliikmed. Neile antakse ka vastav prooviliikme kaart. Kui junioride juht arvab olevat nad küllalt võimelised aru saama osakonna põhimõtetest, siis õpivad nad pähe ja neile selgitatakse junioride eesmärk, motto, käsk ja töotus.

Prooviliikmed ja teised, kes junioride juhi ees tõendavad oma arusaamist junioride misjoni-vabatahtlikkude põhimõtetest ja lubavad täita junioride töötuse ning käsu, võivad saada liikmeiks.

Juniori töotus:

Jumala armuga

tahan olla puhas, lahke ning õiglane;

tahan pidada juniori käsku;

tahan olla Jumala teener ning inimese sõber.

Juniori käsk:

Juniori käsk tähendab mulle: jälgida hommikvalvet; olla aus; hoolitseda oma ihu eest; olla tasane ning otsekohene; olla viisakas ja sõnakuulelik; korralikku ülalpidamist Jumala kojas; olla rõõmus; teha Jumala tööd.

Ringid. — Osakond on jaotatud ringidesse,

mis koosneb kolmest kuni kuuest liikmest, kellest üks on valitud juhiks. Igas ringis on ainult kas poisid või tüdrukud. Ringide liikmed määrab junioride juht. Tõsine rõõm ja kooskõla valitsegu üksteise vahel uurimises, töös ja mängus, ning ringi üksmeel olgu õnnistuseks ja julgustuseks liikmetele.

Astmed. — Liikmete isiklikuks arendamiseks on nähtud kolm astet, et kasvatada juniore usuõpetuse, kasvatuse, seltskondlikul ja töö alal. Neid nimetatakse sõbra, seltsilise ja kolleegi astmeks. Eelmise astme kava peab olema täielikult läbi võetud enne kui asuda teise astme töö juhtimisele. Igale astme nõuete sooritajale antakse vastav märk rinnas kandmiseks.

Huvialalised kursused. — Et paremini täita nõudeid iga astme töös ning õpingus, korraldatakse teatud huvialalised kursused. Need huvialalised kursused korraldatakse lapse erihuvide järele, ja teda julgustatakse arendama ennast enim oma meeldivate tegevuste järele, kui et ta oma huvid asjatult laiuli paiskaks. Need kursused annavad suuri võimalusi iseloomu arendamiseks, samuti kui laste huvide koondamiseks tööle ja võimete arendamiseks teatud kutsealale.

Juhtkond. — Veel enam kui senioridel, oleneb junioride töö edu juhtidest. Vanem isik, kellele on usaldatud juhivastutus, peab olema sügavalt vaimulik ja tal peab olema armastus poiste ja tüdrukute vastu.

Junioride misjoni-vabatahtlikkude osakonna ametnikud on: juht, abijuht, vanem junior, kirjatöömataja-kassapidaja, organist ja ringide juhid.

Juhi ja abijuhi valib kogudus. Koguduse kooli osakondades on juhiks harilikult kohalik õpetaja. Valitakse ka kaks abijuhti. Kirjatöömataja, kassapidaja ja organisti valib osakond oma liikmete hulgast. Nende valimist toimetab teatud nõukogu, mille koosseisu määrab juht, ja kus ka tema ise on liikmeks. Vanem junior lastest valitakse samal teel, kui juht soovib säärast ametnikku. Ringide juhid valitakse ringi liikmete poolt nõu pidades juhiga.

Nõukogu. — Nõukogu koosneb junioride misjoni-vabatahtlikkude osakonna ametnikkudest, kes junioride juhi eesistumisel valmistab osakonna töökavad ja teeb töösse puutuvad otsused.

Tarvis adventperefonda taluteenijat. Võib olla ka vanem naisterahvas. Võimalik festev teenistus. Järelepärimistega pöörduda kirjalikult R. Einasmaa, Wallla aj. Tall.-Sadama pf.

Wäljaandja: S. P. Adm. R. Eesti Liit. Toimetaja ja talitus: Merepuistee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Värengrub. Abitoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksev arve 192.

„Siirtrükk“, Tallinn, Rüütli 4. 1937.

Hind 15 senti.